

Arrest

nr. 309 751 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JANSSENS
Duboisstraat 43
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 februari 2024 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. CETINKAYA, die *loco* advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op [...] januari 1987 in Benin City. U woonde gedurende heel uw leven in Benin City met uw ouders tot u zeven maanden voor uw vertrek uit Nigeria naar Kano verhuisde. U behoort tot de etnische groep Edo en bent niet gelovig.

U vreest bij terugkeer naar Nigeria een arrestatie omdat u lesbisch bent. U ontdekte dit op zestienjarige leeftijd doordat u een relatie startte met een ouder meisje dat in hetzelfde huis als u en uw familie woonde. Dit meisje, genaamd O., introduceerde u in het lesbisch zijn.

Jullie intieme relatie eindigde na een jaar omdat O. met haar familie naar Canada verhuisde. Jullie probeerden de relatie van op afstand nog te onderhouden maar de relatie eindigde definitief na twee jaar. In 2013 startte u een nieuwe relatie met een meisje dat u kende van school, genaamd A.. Jullie spraken af in A.'s huis en werden door haar broer in haar kamer op heterdaad betrapt. Haar broer riep iedereen bij de buurt samen om te komen zien wat jullie aan het doen waren. Jullie werden geslagen en u vluchtte naar uw grootmoeder. Vanaf daar reisde u naar Kano.

In Kano ging u aan de slag als serveerster. U werd bevriend met een man genaamd B., die klant was in het restaurant waar u werkte. U vertelde hem over uw problemen en hij zei u dat hij u mee kon nemen naar Marokko, waar u meer geld zou kunnen verdienen. Hij en zijn zus L. zouden u hierbij helpen. U verliet Nigeria in november van 2014. In plaats van Marokko, werd u naar Spanje gesmokkeld door B.. In maart 2015 arriveerde u in Spanje. L. dwong u in Spanje tot prostitutie om uw reis af te betalen. In april 2018 kon u met de hulp van een Franse klant ontsnappen en reisde u naar Nantes. Op 16 april 2018 deed u een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk. Uw verzoek werd afgewezen. Op 11 december 2020 reisde u verder naar België. Op 7 juni 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 23 november 2023 aangetekend aan u verzonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verblijft immers als sinds 11 december 2020 in België. Op 7 juni 2020, een half jaar na uw aankomst, verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming (verklaring DVZ dd. 14.06.2021, punt 37). Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De vaststelling dat u eerder reeds een asielprocedure doorliep – u diende een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk op 16 april 2018 – toont aan dat u over de kennis en kunde beschikt om u te beroepen op internationale bescherming.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u verklaart het slachtoffer te zijn geworden van gedwongen prostitutie en mensensmokkel. U werd naar Marokko en vervolgens Spanje gesmokkeld door een man genaamd B.. Toen u in Spanje arriveerde werd het duidelijke dat u B. en zijn zus L. geld moest betalen door sekswerk uit te voeren. Echter verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat L. geen probleem meer voor u zal vormen. Er wordt vervolgens gevraagd of u zeker bent dat dit voor u bij terugkeer naar Nigeria geen probleem zou vormen. U antwoordt affirmatief (NPO dd. 13.07.2023, p. 3).

Verder verklaart u uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging omwille van uw seksuele oriëntatie. Wanneer er wordt gevraagd of uw seksuele geaardheid de enige reden is dat u gevaar zou lopen bij een terugkeer naar Nigeria, bevestigt u dit (NPO dd. 13.07.2023, p. 3). Echter uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolging' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u lesbisch bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie

aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen tijdens uw asielprocedure in Frankrijk en in België. Zo verklaarde u in Frankrijk dat u tweeëntwintig jaar oud was toen u uw seksuele geaardheid ontdekte. U ontdekte dat u lesbisch was doordat u een relatie kreeg met een ouder meisje die in hetzelfde appartement woonde genaamd M. (Franse asioldossier, toegevoegd aan administratief dossier). Echter verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zestien jaar oud was toen u een relatie startte met een meisje dat in hetzelfde appartement woonde. In België verklaart u dat Be. haar Engelse naam en O. haar Afrikaanse naam was. Verder verklaart u dat jullie relatie begon, een jaar duurde en dat O. in 2012 naar Canada vertrok. Jullie relatie zou dus zijn gestart in 2011. In 2011 was u vierentwintig jaar, terwijl u zelf verklaart zestien te zijn geweest op het moment dat u een relatie startte met O. (NPO dd. 13.07.2023, p. 13, 18). Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er nog maar weinig geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde lesbische relatie met O. in uw land van herkomst.

Verder slaagde u er allesbehalve in om voor het Commissariaat-generaal aannemelijk te maken als lesbische vrouw in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse te hebben geleefd en er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd. Uw verklaringen over de ontdekking van uw geaardheid zijn dermate vaag en oppervlakkig, dat deze uitermate weinig doorleefd overkomen. U verklaart dat O. u introduceerde tot het lesbisch zijn. Wanneer er wordt gevraagd hoe u zich bewust werd van het feit dat u aangetrokken was tot vrouwen repliceert u met: "Als ik bij vrouwen ben voel ik iets. Ik voel iets in mijn lichaam." Er wordt gevraagd of u meer kan vertellen over uw bewustwording van uw geaardheid. U verklaart dat u de cultuur in Afrika maar niets vindt. De meeste mannen bedriegen hun vrouwen. U had zelf ook een vriendje die naast u een ander meisje had. Wanneer er wordt gevraagd wat lesbisch zijn voor u betekent repliceert u met: "Waarom ik ervoor koos?". Vervolgens verklaart u dat Afrikaanse mannen niet fijn zijn. Ze trouwen met verschillende vrouwen, liegen en bedriegen. Met vrouwen is het voor u meer comfortabel. U verklaart te denken zoals een man, veel bier te drinken en van sport te houden (NPO dd. 13.07.2023, p. 12-13). Uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid zijn dermate oppervlakkig, weinig doorleefd en stereotiep dat er aan uw voorgehouden seksuele geaardheid geen geloof meer kan worden gehecht. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk eveneens werd geweigerd op basis van ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw seksuele geaardheid (Franse asioldossier, toegevoegd aan administratief dossier).

Ook aan het incident waarbij u werd betrappt met A. kan geen geloof worden gehecht. Wanneer er wordt gevraagd wat er precies gebeurde repliceert u met: "We waren samen in bed. We hadden een deken over ons maar waren naakt." Er wordt verder gevraagd wat er daarna gebeurde. U verklaart dat er mensen kwamen, dat u mee naar buiten werden genomen en dat u werd geslagen. Er wordt vervolgens gevraagd om het verhaal van die dag zo duidelijk mogelijk uiteen te zetten. U repliceert met: "Ik weet het niet meer. Je kan verwachten dat ik iets van zo lang geleden nog weet. Er zijn teveel vragen, ik weet het niet" (NPO dd. 13.07.2023, p. 25). U kan dermate weinig details geven over een incident waarbij uw leven voorgoed veranderde dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Uit dit alles blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden lesbische geaardheid.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch

geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo en Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Edo en Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 23 november 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van "artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen hierna: Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen); van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 EVRM, artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

Verzoekster vat het verzoekschrift aan met een toelichting over de geschonden geachte wetsbepalingen en een citering van de bestreden beslissing.

Verzoekster onderbouwt het verzoekschrift verder als volgt:

"SCHENDING VAN ARTIKELEN 48/3 EN 48/4 VAN DE VREEMDELINGENWET

Verzoekende partij is geboren op [...] januari 1987 in Benin City (Nigeria) en woonde daar tot november 2014.

In november van 2014 verliet verzoekende partij Nigeria uit vrees voor een arrestatie vanwege haar seksuele geaardheid als lesbisch.

Zo diende verzoekende partij op 7 juni 2021 verzoek om internationale bescherming in België.

De Commissaris-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen komt op 8 januari 2024 tot de vaststelling dat verzoekende partij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend.

Gezien haar lesbische geaardheid, is verzoekende partij in gevaar in haar land van herkomst.

In Nigeria worden homoseksuelen opgepakt en gestraft. Zij worden gediscrimineerd en mishandeld

Verwerende partij verwijst naar de asielaanvraag van Frankrijk die de verzoekende partij op 16 april 2018 had ingediend.

Verzoekende partij verklaarde in Frankrijk dat zij haar seksuele geaardheid ontdekte door een relatie met een ouder meisje die in hetzelfde appartement woonde genaamd M..

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij nooit in haar asielaanvraag in België over M. heeft gesproken, maar wel enkel over een zekere O. en vervolgens over A..

De verzoekende partij erkent dat er enige inconsistentie is in de verklaringen met betrekking tot het moment waarop zij haar seksuele geaardheid ontdekte en de details van haar relaties.

Echter, het is belangrijk op te merken dat deze gebeurtenissen zich meer dan 10 jaar geleden hebben voorgedaan, en het is niet ongebruikelijk dat de herinneringen aan specifieke data en details in de loop van de tijd vervagen.

Bovendien heeft de verzoekende partij mogelijk met verschillende instanties en op verschillende tijdstippen gesproken over haar ervaringen, wat tot enige variabiliteit in de gerapporteerde details kan hebben geleid.

In plaats van de nadruk te leggen op deze specifieke inconsistenties, is het van groot belang de focus te behouden op de kern van het asielverzoek en de ernstige dreiging van vervolging die de verzoekende partij vreest.

De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen.

Volgens verwerende partij zou er enkel verwezen worden naar algemene informatie omtrent homoseksuelen in Nigeria en zou niet bewezen zijn dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat.

Er is wel een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid.

Verzoekende partij is zich immers zeer goed van bewust dat de Nigeriaanse samenleving haar seksuele geaardheid nooit zal aanvaarden. Uiteraard heeft de verregaande stigmatiserende homofobe klimaat die in Nigeria heerst verzoekende partij grote angst ingeboezemd, daar de homofobie aangemoedigd wordt door Nigeriaanse overheid en waar leden van de LGBT gemeenschap overgeleverd worden aan de jungle justice, arbitrair worden opgesloten en vermoord worden enkel en alleen omwille van hun geaardheid.

Het hebben van lesbische seksuele relaties in Nigeria is altijd gevaarlijk indien men betraapt wordt. Verzoekende partij werd op heterdaad betraapt in de kamer van A., waardoor de broer van A. de buurt opriep om te komen kijken wat er aan de hand was. Ze werden geslagen en verzoekende partij vluchtte naar haar grootmoeder.

Dit was de reden voor haar reis naar Kano, aangezien verzoekende partij geen veilig leven meer kon leiden nadat haar seksuele geaardheid bekend was geworden.

Gezien het openbaar maken van haar seksuele geaardheid, was het voor verzoekende partij de enige optie om te vertrekken en het land te verlaten.

Er is wel degelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 en/of artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

SCHENDING VAN ARTIKEL 3 E.V.R.M.

Volgens artikel 3 van het EVRM is marteling, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing verboden.

Uit al het voorgaande moge duidelijk zijn dat in geval van terugkeer naar Nigeria de schending van artikel 3 EVRM ten nadele van verzoekende partij een feit zal zijn.

Eenieder moet kunnen genieten van een recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid, een recht dat niet kan worden gegarandeerd bij uitvoering van de thans aangevochten beslissing. Uit het voorgaande blijkt immers dat de veiligheid van verzoekende partij bij haar terugkeer naar Nigeria niet kan worden gewaarborgd.

SCHENDING VAN DE ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR

Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de formele en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

In casu is de motivering ontoereikend en onvoldoende nauwkeurig;

De bestreden beslissing weergeeft onvoldoende de feitelijke en juridische overwegingen waaraan hij ten grondslag ligt;

De verzoekster roept de schending van de motiveringsplicht in samenhang met de zorgvuldigheidsplicht.

[...]

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De bestreden beslissing stelt:

“Er moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verblijft immers als sinds 11 december 2020 in België. Op 7 juni 2020, een half jaar na uw aankomst, verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming (verklaring DVZ dd. 14.06.2021, punt 37). Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De vaststelling dat u eerder reeds een asielprocedure doorliep – u diende een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk op 16 april 2018 – toont aan dat u over de kennis en kunde beschikt om u te beroepen op internationale bescherming.”

Verzoekster biedt geen enkel verweer tegen voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster na aankomst in België een half jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde. Dit vormt

overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

5. Verzoekster voert aan dat zij lesbisch geaard is.

Een verzoekster om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van haar seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTQIA+-verzoekster dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoekster om vooral aan de hand van haar verklaringen haar gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat zij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoekster ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met haar verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde lesbische geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoekster haar seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoekster, die afkomstig is uit een land waar men LGBTQIA+ niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin zij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze zij daaraan invulling wil en kan geven. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

6. In navolging van verweerder hecht de Raad op basis van de elementen in het dossier geen geloof aan verzoeksters voorgehouden seksuele geaardheid, noch aan haar asielrelaas en de vrees die zij hieruit puurt.

Te dezen blijkt:

- de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas wordt op fundamentele wijze ondermijnd door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen haar verklaringen tijdens haar asielprocedures in Frankrijk en België: waar verzoekster in Frankrijk verklaarde dat ze haar seksuele geaardheid ontdekte op tweeëntwintigjarige leeftijd doordat ze een relatie kreeg met M. (Frans asioldossier), verklaarde ze in België dat ze zestien jaar was toen ze een relatie startte met een meisje met de Engelse naam Be. en de Afrikaanse naam O. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, p. 18); verzoekster stelt enerzijds dat ze zestien jaar oud was bij de start van haar relatie met O., doch anderzijds komt uit haar verklaringen naar voor dat haar relatie met O. zou gestart zijn in 2011 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), wanneer verzoekster vierentwintig jaar oud was; deze ongerijmdheden ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden seksuele geaardheid en lesbische relatie met O. in Nigeria;

- verzoekster slaagt er met haar oppervlakkige, stereotiepe en ondoorleefde verklaringen geenszins in om aannemelijk te maken dat zij als lesbische vrouw in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse te hebben geleefd en er haar lesbische geaardheid te hebben beleefd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13);

- verzoeksters verzoek om internationale bescherming in Frankrijk werd eveneens geweigerd op basis van ongeloofwaardige verklaringen omtrent verzoeksters seksuele geaardheid (Frans asioldossier);

- dat verzoekster dermate weinig details kan geven over het incident waarbij verzoekster betraapt werd met A. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25), ondermijnt de geloofwaardigheid van dit incident; immers is redelijk te verwachten dat verzoekster gedetailleerde verklaringen kan afleggen over het incident dat haar leven voorgoed veranderd heeft;

- uit het geheel van deze vaststellingen blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden lesbische geaardheid.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar voorgehouden lesbische geaardheid en het uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe

om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar lesbische geaardheid en hiermee samenhangende vrees voor vervolging, het stellen dat de gebeurtenissen tien jaar geleden plaatsvonden en dat zij met verschillende instanties op verschillende tijdstippen heeft gesproken over haar ervaringen ter verschoning van haar incoherente verklaringen, het hernemen van de reeds door haar verklaarde en beoordeelde gebeurtenissen, het benadrukken van het homofobe klimaat in Nigeria en het tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Voor zover verzoekster volhardt in haar lesbische geaardheid en verwijst naar het verregaande stigmatiserende homofobe klimaat in Nigeria, gaat zij eraan voorbij dat geen geloof wordt gehecht aan haar voorgehouden lesbische geaardheid, noch aan het hiermee samenhangend asielrelaas. De verwijzing naar de houding van de Nigeriaanse maatschappij ten aanzien van homoseksuele geaardheid is ingevolge de vastgestelde ongelooftwaardigheid van verzoeksters lesbische geaardheid niet dienstig.

Verder kan het loutere gegeven dat de feiten zich reeds lang geleden hebben afgespeeld en dat verzoekster haar verhaal op verschillende tijdstippen aan verschillende asielinstanties heeft gedaan, geen verschoning bieden voor de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in haar verklaringen.

Van verzoekster kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij eenduidige verklaringen kan afleggen omtrent haar eigen levensloop en de gebeurtenissen die de aanleiding voor haar vlucht uit Nigeria vormden. Dat verzoekster voor de Belgische en Franse asielinstanties dermate manifest uiteenlopende verklaringen aflegt over de leeftijd waarop ze ontdekte dat ze lesbisch was, de naam van haar eerste vriendin met wie ze een jaar lang een relatie zou hebben gehad en haar eigen leeftijd ten tijde van deze relatie getuigt ervan dat verzoeksters verklaringen niet op waar gebeurde feiten berusten.

Concluderend dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de voorstaande motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de voorstaande motieven die de Raad doet besluiten dat verzoeksters voorgehouden relaas en profiel ongelooftwaardig is.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staten Edo en Kano geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

9. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS